

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 5585 van 3 mei 2010
in de zaak A. 194.774/XIV-31.677**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P JP LIPS,
 kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
 Louizalaan 146 b9

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Migratie- en Asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Afghaanse nationaliteit, op 30 november 2009 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 33.509 van 30 oktober 2009 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 4 december 2009;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf en ambtshalve kan oordelen of er reden toe bestaat twee zaken te voegen; dat hij daarmee niet “ultra petita” oordeelt; dat zulks trouwens geen invloed op de strekking van het bestreden arrest heeft, zodat het enige middel in die mate niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat in het bestreden arrest wordt vastgesteld dat op 31 maart 2009 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten tegen de verzoekende partij werd uitgebracht en dat het beroep tot nietigverklaring tegen dat bevel met het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 33.506 van 30 oktober 2009 werd verworpen, zodat er een definitief geworden bevel om het grondgebied te verlaten bestaat en de

verzoekende partij geen belang meer heeft om het bevel om het grondgebied te verlaten van 17 juni 2009 aan te vechten; dat de verzoekende partij niet aantoont dat de verwerende partij “door geen uitvoering te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 31 maart 2009 (...) haar recht om uitzetting verwerkt” zou hebben; dat het in de eerste plaats aan de verzoekende partij zelf toekomt om gevolg aan een uitvoerbaar bevel te geven en dat geen impliciete intrekking of enige vorm van verval kan worden afgeleid uit het enkele feit dat minder dan drie maanden nadien, naar aanleiding van een andere asielaanvraag, nog een bevel wordt gegeven; dat het enige middel in die mate ongegrond is;

Overwegende dat, nu de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op wettige wijze tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring kon besluiten, niet verder op de grond van de zaak moet worden ingegaan, met name of de door de verzoekende partij vermelde feiten al dan niet met toepassing van artikel 39/59, § 1, van de Vreemdelingenwet als bewezen moeten worden geacht; dat de verzoekende partij niet uiteenzet hoe de andere in het middel aangevoerde bepalingen of beginselen zouden zijn geschonden; dat het enige middel in die mate niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op drie mei tweeduizend en tien, door :

de HH. C. ADAMS,
J. CASNEUF,

De griffier,

J. CASNEUF.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De voorzitter,

C. ADAMS.